

Propozycje do Krajowego Programu Wsparcia Rynku Produktów Pszczelich na lata po 2013 roku

W przypadku utrzymania (KPW) po 2013 roku powinien on zostać uzupełniony o niektóre elementy wynikające z dotychczasowych doświadczeń. Wprowadzenie węży wolnej od wszędobylskiej chemii to wprowadzenie do ula czystego środowiska, zdrowy rozwój czerwia, a więc otrzymanie odporniejszych bo zdrowych pszczoł,

Zwiększenie dostępności do materiału hodowlanego z pasiek zarodowych to możliwość uzyskania większej zmienności a więc uzyskanie większej produktywności rodzin pszczelich. Inne propozycje to nie tylko poszerzenie ilości beneficjentów, ale również uszczelnienie programu. Nasza propozycja dotyczy również ogólnego potraktowania związków i zrzeszeń pszczelarskich realizujących programy by z ogólnej kwoty realizowanych programów przeznaczyć 8-10% kwoty z pozycji I i II na koszty administracyjne oraz z pozostałych działań 2% na koszty administracyjne.

Takie rozwiązanie pozwoli na większe zaangażowanie związków w realizację programów. Dzisiejsze rozwiązania potrzebują zaangażowania własnych środków pochodzących od wszystkich członków a nie wszyscy korzystają ze wsparcia mimo, że je finansują.

I. Pomoc techniczna skierowana do pszczelarzy i grup pszczelarzy pkt. 2 Wspieranie zakupu drobnego sprzętu pasiecznego.

Proponujemy utrzymanie refundacji na poziomie do 50%, ale dotyczyć ma to pszczelarzy posiadających co najmniej 10 rodzin pszczelich (teraz jest 20 rodzin pszczelich)

Producenci oferują miodarki 3-4 plastrowe już w cenie 1000-1300zł zatem 50% refundacja dla 10 pniowej pasieki miodarki mogłaby wynosić dopuszczone 50 zł do rodziny pszczelej tj. 500zł do sprzętu za 1 tysiąc złotych.

Proponujemy również wykreślenie dofinansowania zakupu urządzeń do produkcji węży.

II. Zwalczanie warrozy

Proponujemy dodanie – zakup węży wolnej od parafiny i związków chemicznych z atestem w ilości 0,3kg na jedną rodzinę pszczełą co pozwoli na polepszenie jakości miodu poprzez eliminację parafiny i pozostałości po lekach.

III. Racjonalizacja sezonowego przenoszenia uli.

Proponujemy by refundację ograniczyć do 40% kosztów zakupu (dziś 50%) sprzętu a maksymalna wysokość pomocy nie powinna przekraczać 2000zł (dziś 3000zł).

Wsparcie powinien otrzymać pszczelarz, który jest posiadaczem co najmniej 40 rodzin pszczelich (dziś 50)

IV. Środki wspierające Laboratoria przeprowadzające analizy dotyczące fizykochemicznych właściwości miodu.

Proponujemy by co piąta próba miodu przekazana do przeprowadzenia analizy była badana pod kątem co najmniej 2 protein co pozwoli na potwierdzenie lub zaprzeczenie krajowego pochodzenia miodu.

V. Środki mające na celu wsparcie zasiedlenia uli we Wspólnocie. Tutaj proponujemy możliwość zakupu 2 odkładów z matką „reprodukcyjną” zamiast zakupu matek pszczelich. Z tej formy mogliby korzystać pszczelarze posiadający co najmniej 40 rodzin pszczelich dla których dziś przysługuje prawo nabycia 50% matek stanu rodzin pszczelich a więc 20.

Wartość takiego odkładu szacuje się na kwotę 1000zł. Refundacja powinna wynosić 40% wartości – nie więcej niż 800 złotych na pasiekę.

Takie wsparcie powinno dotyczyć zakupu 2 odkładów z matką reprodukcyjną raz na trzy letni program.

Pozwoli to na zwiększenie produkcji matek pszczelich i ich wymianę.

Jednocześnie wnosimy o ograniczenie możliwości produkcji większej ilości odkładów niż 1,5 odkładu z jednej rodziny pszczelej. Takie rozwiązanie wpłynie na zwiększenie liczby producentów odkładów oraz na ich jakość. Również zakup 3 odkładów przez pszczelarzy

początkujących i nie posiadających ani jednej rodziny pszczelej, ale posiadających ukończony kurs podstawowy z dziedziny pszczelarstwa w ciągu ostatnich 5 lat. Propozycja ta dotyczy rozwoju pszczelarstwa i pozyskiwania nowych i młodych pszczelarzy.

T. Sabat
PREZYDENT
Polskiego Związku Pszczelarskiego
Sabat
Tadeusz Sabat